

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่คุณอยู่บนฝั่งและต้องข้ามไปอีกฝั่ง จงเตรียมตัวที่จะกลับบ้าน
- คำถาม:** ด้วยการจดจำประเด็นใดที่สภาพจิตของคุณจะไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน?
- คำตอบ:** อดีตคืออดีต อย่าได้กังวลเกี่ยวกับอดีต แต่จงก้าวหน้าต่อไปเรื่อยๆ เผื่อแต่มองที่ผู้เดียวอยู่เสมอ แล้วสภาพจิตของคุณจะไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน เวลาที่คุณได้ออกจากยุคเหล็กที่มีขีดจำกัดแล้วเหตุใดลูกถึงหันกลับไป? สติปัญญาของคุณไม่ควรจะถูกดึงไปด้วยสิ่งเหล่านั้น นี่คือการฝึกที่ละเอียดอ่อนมาก

โอมซานติ วันเปลี่ยนไปและเวลาผ่านไปเรื่อยๆ ลองคิดว่า: เวลาผ่านไปจากยุคทองจนถึงตอนนี้ ซึ่งเป็นตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก แล้วคุณอยู่บนฝั่ง วงจรของยุคทอง ยุคเงิน ยุคทองแดง และยุคเหล็กเป็นเหมือนกับแบบจำลอง โลกนี้กว้างใหญ่มาก เวลาที่คุณเข้าใจถึงแบบจำลองนี้แล้ว ก่อนหน้านั้นคุณไม่รู้ว่ตอนนี้เป็นช่วงปลายของยุคเหล็ก เวลาที่คุณเข้าใจถึงสิ่งนี้แล้ว ดังนั้นสติปัญญาของคุณควรจะวนไปรอบวงจรจากยุคทองจนถึงเวลานี้ และมาและยืนอยู่บนฝั่งของการสิ้นสุดของยุคเหล็ก คุณควรเข้าใจว่าเวลายังคงเดินไปเรื่อยๆ เหมือนเข็มนาฬิกา และวงจรของละครยังคงหมุนต่อไป ตอนนี้ละครยังคงเหลืออยู่อีกเท่าไร? ตอนนี้เหลืออยู่เพียงเล็กน้อย ก่อนหน้านั้นคุณไม่รู้ถึงสิ่งนี้ พ่อได้บอกคุณว่าเวลานี้เหลือเพียงมุมเล็กๆ มีเวลาเหลือน้อยมากก่อนที่จะจากโลกนี้ไปยังอีกโลกหนึ่ง เวลาที่คุณได้รับความรู้แล้ว เราได้วนไปรอบวงจรจากยุคทองและเวลานี้ก็คือตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก เวลานี้เราต้องกลับบ้าน มีประตูทางเข้าและทางออก มันเหมือนกันกับที่นี่ ลูกๆ ควรอธิบายว่าเวลานี้ลูกเหลือชายฝั่งเพียงเล็กน้อย นี่คือนุคบรรจบพบกันที่สูงส่งที่สุด ตอนนี้เรากำลังยืนอยู่บนฝั่งมีเวลาเหลือน้อยมาก ความผูกพันยึดมั่นของเราต่อโลกเก่านี้ต้องถูกขจัดออกไปในเวลานี้ เวลานี้เราต้องไปสู่โลกใหม่ ลูกได้รับคำอธิบายที่ง่ายมาก เก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของคุณ ลูกควรหมุนวงจรในสติปัญญาของคุณต่อไปเรื่อยๆ ลูกไม่ได้อยู่ในยุคเหล็กอีกต่อไป ลูกได้ออกจากด้านนั้นมาแล้ว ดังนั้นเมื่อลูกได้จากโลกเก่าไปแล้ว ทำไมลูกต้องจดจำสิ่งที่อยู่ในด้านนั้น? เวลานี้เราอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่สูงส่งที่สุด แล้วทำไมเราต้องมองหันกลับไป? เหตุใดโยคะของสติปัญญาของเราจึงเชื่อมโยงอยู่กับโลกที่มีกิเลส? สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องละเอียดอ่อนมาก บาบารู้ว่าลูกบางคนไม่เข้าใจแม้เพียงเล็กน้อย! ทันทีกี่พวกเขาได้ยินบางสิ่ง พวกเขาถึงสิ่งนั้น! ลูกต้องไม่มองย้อนกลับไป! ใช้สติปัญญาของคุณสำหรับทุกสิ่ง เรากำลังข้ามไปยังอีกฝั่งหนึ่ง แล้วทำไมเราต้องหันกลับไปมองอีก? อดีตคืออดีต! พ่อพูด: พ่ออธิบายประเด็นที่ละเอียดอ่อนเช่นนั้นแก่ลูก ถึงอย่างนั้นทำไมลูกๆ ถึงเฝ้าแต่หันกลับไปมองอยู่เรื่อยๆ? หัวของลูกยังคงหันไปทางยุคเหล็ก พ่อพูดว่า: หันศีรษะของคุณมาทางนี้ โลกเก่านี้ไม่มีประโยชน์สำหรับลูกอีกต่อไป บาบเป็นแรงบันดาลใจให้แก่ลูกที่จะวางเฉยต่อโลกเก่า โลกใหม่อยู่เบื้องหน้า ลูกต้องวางเฉยกับโลกเก่า เพียงแค่คิดว่า: สภาพจิตของเราเป็นเช่นนั้นหรือไม่? พ่อพูดว่า: อดีตคืออดีต! อย่าได้จดจำอดีต อย่าได้มีความปรารถนาใดๆ ในโลกเก่า เวลาที่คุณมีเพียงความปรารถนาที่สูงส่งเดียวที่จะไปยังดินแดนแห่งความสุข เพียงแค่เก็บดินแดนแห่งความสุขไว้ในสติปัญญาของคุณ ลูกจะหันหลังกลับไปทำไม? อย่างไรก็ตามลูกหลายคนก็หันหลังกลับ เวลานี้ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่สูงส่งที่สุด ลูกต้องเคลื่อนออกไปจากโลกเก่า นี่คือนสิ่งที่ต้องเข้าใจ ลูกต้องไม่มายืนหยุดนิ่งในที่ใด อย่าได้มองไปที่ไหน! อย่าได้จดจำอดีต พ่อพูดว่า: จงเคลื่อนไปข้างหน้าต่อไปและอย่าได้หันหลังกลับไปมอง เผื่อแต่มองไปในทิศทางเดียวเท่านั้น แล้วเมื่อนั้นสภาพของคุณจะไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนและมั่นคง ด้วยการมองย้อนกลับไปด้านนั้นเรื่อยๆ ลูกก็จะยังคงจดจำเพื่อนฝูงและญาติมิตรของคุณ ฯลฯ ของโลกเก่าอยู่เรื่อยๆ มันตามลำดับกันไป วันนี้ใครบางคนก็กำลังดำเนินไปอย่างดีมาก และพรุ่งนี้เขาก็ล้มลง และรู้สึกท้อแท้ มีลางร้ายเช่นนั้นที่พวกเขาไม่รู้สึกลอยากฟังมูร์ลี ลองคิดดูสิ! มันเกิดขึ้นเช่นนั้นใช่หรือไม่? พ่อพูดว่า: เวลาที่คุณกำลังยืนอยู่ที่จุดบรรจบกัน ดังนั้นลูกควรที่จะมองตรงไปข้างหน้า เพียงเมื่อลูกจดจำว่าโลกใหม่นั้นอยู่เบื้องหน้าเท่านั้นที่ลูกจะมีความสุข เวลาที่คุณอยู่ในระยะที่ได้ยินเสียงเรียกกันได้ กล่าวกันว่า: เวลานี้เราสามารถเห็นต้นไม้ในแผ่นดินของเรา หากลูกร้องเรียก พวกเขาจะสามารถได้ยินลูกได้อย่างเร็วมาก การอยู่ในระยะที่ได้ยินเสียงเรียกหมายถึงพวกเขาอยู่เบื้องหน้าลูก ทันทีกี่ลูกจดจำเทพพวกเขาจะมา ก่อนหน้านั้นพวกเขาไม่มา ผู้ที่มาจากครอบครัวของสามีของคุณเคยมาที่อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนก่อนหน้านั้นหรือไม่? เวลาที่คุณผู้ที่มาจากบ้านพ่อแม่ของคุณและผู้ที่มาจากบ้านของสามีมารวมด้วยกัน ถึงอย่างนั้นในขณะที่เคลื่อนไหวไปลูกบางคนก็ล้ม โยคะของสติปัญญาของพวกเขาถึงหันกลับไป พ่อพูดว่า: นี่คือนชาติเกิดสุดท้ายของคุณทุกคน ลูกต้องไม่หันหลังกลับไป ลูกต้องไปสู่อีกด้านหนึ่ง ลูกต้องข้ามจากฝั่งนี้ไปยังอีกฝั่งหนึ่ง ความตายก็ใกล้เข้ามาเช่นกัน ลูกเพียงแต่ต้องก้าวไปอีกหนึ่งก้าว! เมื่อเรือถึงฝั่ง ลูกต้องก้าวหนึ่งก้าวไปยังฝั่งนั้น ลูกๆ ต้องยืนอยู่บนฝั่ง มันอยู่ในสติปัญญาของคุณดวง

วิญญาณว่าลูกกำลังจะไปยังบ้านที่แสนหวานของลูก ถ้าหากว่าลูกจดจำสิ่งนี้ได้ด้วยความสุข มันก็จะทำให้ลูกไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน ไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ต่อไปเรื่อยๆ นี่คือเรื่องของสติปัญญา เราดวงวิญญาณกำลังจากไป เวลานี้เราอยู่ใกล้มาก ในระยะที่ได้ยินเสียงเรียกกันได้ เวลาเหลือน้อยมาก นี่เรียกว่าการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงลูกสิ่งนี้ ลูกลืมแม้กระทั่งเขียนสารของตนเอง วางมือบนหัวใจของลูกและถามตนเองว่า: สภาพของฉันนั้นเหมือนกับที่บาบาอธิบายว่าอยู่ในระยะที่ได้ยินเสียงเรียกกันหรือไม่? ต้องมีเพียงการจดจำระลึกถึงบาบาในสติปัญญาของลูกเท่านั้น บาบาสอนการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงในวิธีต่างๆ มากมายแก่ลูก คงอยู่ในความซาบซึ้งของการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง เท่านั้นเอง เวลานี้เราต้องกลับไป ความสัมพันธ์ทั้งหมดของที่นี่ไม่จริงแท้ ความสัมพันธ์ในยุคทองนั้นเป็นจริงแท้ มองดูตนเองว่าลูกกำลังยืนอยู่ที่ใด เก็บรักษาวงจรนี้ตั้งแต่ยุคทองเป็นต้นไปไว้ในสติปัญญาของลูก ลูกคือผู้ควงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ตั้งแต่ยุคทองลูกได้วนไปรอบวงจรแล้ว และตอนนี้ยืนอยู่บนฝั่ง นั่นเป็นระยะที่ได้ยินเสียงเรียกใช้ไหม? ลูกบางคนสูญเสียเวลาอย่างมาก พวกเขาอยู่ในการจดจำระลึกถึงแทบจะไม่ถึงห้าถึงสิบนาที่ ลูกต้องกลายเป็นผู้ที่ควงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองตลอดทั้งวัน อย่างไรก็ตามมันไม่ได้เป็นเช่นนั้น บาบาอธิบายแก่ลูกในหลายๆวิธีที่แตกต่างกัน นี่หมายถึงถึงดวงวิญญาณ สติปัญญาของลูกควรจะควงวงจรรอบอย่างต่อเนื่อง เหตุใดการจดจำระลึกถึงจึงไม่คงอยู่ในสติปัญญาของลูก? เวลานี้เรายืนอยู่บนฝั่ง ทำไมลูกไม่รักษาฝั่งไว้ในสติปัญญาของลูก? เมื่อลูกรู้ว่าลูกกำลังกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด จงไปยืนอยู่บนฝั่ง เคลื่อนต่อไปเรื่อยๆเหมือนตัวไร (รอบวงจรอย่างช้าๆ) ทำไมลูกไม่ฝึกฝนสิ่งนี้? ทำไมลูกไม่เก็บวงจรไว้ในสติปัญญาของลูก? นี่คือการจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง บาบายังคงอธิบายวงจรทั้งหมดต่อไปตั้งแต่ตอนเริ่มต้น สติปัญญาของลูกควรวนไปรอบวงจร และมายืนอยู่บนฝั่ง ไม่ควรจะมี ความซับซ้อนภายนอกใดๆ หรืออิทธิพลของบรรยากาศภายนอก ในแต่ละวัน ลูกๆต้องเข้าไปสู่ความนิ่งเงียบ ลูกต้องไม่เสียเวลาของลูก! ลืมโลกเก่าและเชื่อมโยงโยคะของสติปัญญาของลูกกับความสัมพันธ์ใหม่ หากลูกไม่มีโยคะ บาปของลูกจะถูกตัดออกไปได้อย่างไร? ลูกรู้ว่าโลกนี้กำลังจะสิ้นสุดลง แบบจำลองนี้เล็กมาก! โลกนี้มีระยะเวลา 5,000 ปี มีแบบจำลองของสวรรค์ในอัสเมียร์ แต่ผู้คนเหล่านั้นจดจำสวรรค์ได้หรือไม่? พวกเขาทำอะไรเกี่ยวกับสวรรค์? พวกเขาเชื่อว่าสวรรค์จะมาหลังจาก 40,000 ปี พ่อหนึ่งท่านและอธิบายแก่ลูกๆ: ขณะที่ลูกทำทุกสิ่งในโลกนี้ จงเก็บไว้ในสติปัญญาของลูกว่าโลกนี้กำลังถึงจะสิ้นสุดลง เวลานี้เราต้องกลับบ้าน เวลานี้เรากำลังยืนอยู่ที่ตอนสิ้นสุด ทุกอย่างก้าวที่เราเดินเหมือนกับตัวไร (เคลื่อนในไวอย่างช้ามาก) จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก พ่อรู้ถึงจุดหมายปลายทาง พร้อมกับพ่อยังมีดาต้าด้วย ในเมื่อผู้เดียวนั้นอธิบาย แล้วผู้ที่ไม่สามารถอธิบายได้หรือไม่? ผู้เดียวนั้นฟังท่านด้วยเช่นกัน ผู้เดียวนั้นจะไม่ไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้หรือไม่? พ่อเฝ้าแต่ให้ประเด็นแก่ลูกเพื่อไตรตรอง ไม่ใช่ว่า(บราห์มา) บาบาจะอยู่ข้างหลังมาก เขาเพียงแค่อยูข้างหลังพ่อเหมือนกับหางของพ่อ แล้วเขาจะอยู่ข้างหลังได้อย่างไร? ลูกต้องซึมซับสิ่งที่ลึกล้ำเหล่านี้ทั้งหมด ละทิ้งความไม่ระมัดระวัง! ลูกมาที่นี่มาหาบาบาหลังจากผ่านไป 2 ปี พวกเขาจำได้หรือไม่ว่าพวกเขาอยู่ใกล้ที่พวกเขาเหล่านั้นกำลังยืนอยู่บนฝั่ง? เวลานี้เราต้องกลับบ้าน ลูกต้องการอะไรอีกหากลูกมีสภาพเช่นนั้น? บาบาได้อธิบายว่ามีการใช้คำ “มงกุฎสองชั้น” แต่ไม่มีมงกุฎแห่งแสงที่นั่น นั่นเป็นเพียงสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์ รัศมีของแสงมีการแสดงไว้ในรูปภาพของผู้ก่อตั้งศาสนาอย่างแน่นอน เพราะพวกเขาปราศจากกิเลสและสะโตประทาน จากนั้นพวกเขาก็กลายเป็นราโจและตาโม เวลานี้ลูกได้รับความรู้ และดังนั้นลูกควรมีความซาบซึ้งกับสิ่งนี้ แม้ว่าลูกจะอยู่ในโลกนี้ แต่สติปัญญาของลูกควรจะเชื่อมโยงในโยคะที่นั่น ลูกต้องเติมเต็มความรับผิดชอบของลูกที่นี่ ผู้ที่เป็นของสกลนี้จะปรากฏตัวออกมา ต้นอ่อนจะต้องถูกปลูกขึ้นมา ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปจะมาอย่างแน่นอนไม่ช้าก็เร็ว ผู้ที่มาทีหลังจะไปข้างหน้าผู้ที่มาก่อนหน้านี้ สิ่งนี้จะเกิดขึ้นต่อไปเรื่อยๆจนเวลาสุดท้าย ผู้ที่มาใหม่จะไปล้ำหน้าคนเก่าอย่างรวดเร็ว การสอบอยู่บนพื้นฐานของการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง แม้ว่าบางคนอาจจะมาช้า แต่ถ้าเขาเฝ้าแต่ไม่วางเว้นอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงและทั้งสิ่งอื่นทั้งหมด - เขาต้องกิน แต่หากเขาอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างดีมาก ก็จะไม่มียาอาหารบำรุงอื่นใดเป็นเหมือนความสุข เพียงแค่ความใส่ใจเดียวที่ลูกควรมีคือการกลับบ้าน ลูกได้รับโชคของอาณาจักรสำหรับ 21 ชาติเกิด พรอทของความสุขสำหรับผู้ที่ถูกลืดอกเตอร์ขึ้นสูง ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก สิ่งนี้รู้ได้ว่าเป็นชาติเกิดสุดท้ายที่แสนล้ำค่า สัมผัสกับความสุขอย่างมากที่ได้อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง หนุมนั่นคงด้วยการทำความเพียรพยายามเช่นกัน กองฟางจะถูกเผาไหม้ อาณาจักรของราวันจะถูกเผาไหม้ พวกเขาเพียงแค่สร้างเรื่องราวขึ้นมา พ่อหนึ่งท่านและอธิบายสิ่งที่จริงแท้แก่ลูก อาณาจักรของราวันจะสิ้นสุดลง นี่คือการที่รู้กันว่าการมีสติปัญญาที่มั่นคง เวลานี้เรากำลังอยู่ในระยะที่ได้ยินเสียงเรียกกันได้และกำลังจะกลับบ้าน ทำความเพียรพยายามที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงนี้ แล้วพรอทของความสุขของลูกจะสูงขึ้น ช่วงชีวิตของลูกจะยาวนานยิ่งขึ้นด้วยพลังโยคะ คุณธรรมที่สูงส่งที่ลูกซึมซับในเวลานี้จะคงอยู่กับลูกไปอีกครั้งวงจร ลูกได้ทำความเพียรพยายามอย่างมากในชาติเกิดเดียวนี้ที่ลูกจะกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ ดังนั้นลูกควรจะทำความเพียรพยายามอย่างมากขนาดนั้นอย่าได้ทำความผิดใดๆ หรือสูญเสียเวลาในสิ่งนี้ ผู้ที่

ทำบางสิ่งจะได้รับรางวัลของสิ่งนั้น พ่อเฝ้าแต่ให้การสอนแก่ลูก ลูกเข้าใจว่าลูกกลายเป็นนายของโลกในทุกวงจร ลูกได้แสดงความมหัสจรรย์ในเวลาอันสั้นเช่นนั้น! ลูกเปลี่ยนทั้งโลก นี่ไม่ใช่เรื่องใหญ่สำหรับพ่อ ท่านทำสิ่งนี้ทุกวงจร พ่อพูดว่า: ขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมา ขณะที่รับประทานอาหารและดื่ม ให้เชื่อมโยงโยคะของสติปัญญาของลูกกับพ่อ พ่อหนึ่งที่นั้นและอธิบายประเด็นต่างๆ ที่แฝงตัวเหล่านั้นแก่ลูกๆ เฝ้าแต่ทำให้สภาพของลูกดีมาก มิฉะนั้นลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ ลูกๆ ยังคงทำความเพียรพยายามอย่างต่อเนื่องตามลำดับกันไป เวลาลูกเข้าใจว่าลูกกำลังยืนอยู่บนฝั่ง เหตุใดลูกจึงมองย้อนกลับไป? ลูกต้องเฝ้าแต่ก้าวไปข้างหน้าอยู่เสมอ จำเป็นต้องมีการสำรวจตรวจสอบตนเองอย่างมากสำหรับสิ่งนี้ ด้วยเหตุนี้จึงมีตัวอย่างของเต๋า ตัวอย่างทั้งหมดเหล่านี้ ฯลฯ เป็นไปเพื่อลูก ชันยาสซีคือหฐโยคี พวกเขาไม่สามารถสอนราชาโยคะแก่ลูกได้ เมื่อผู้คนเหล่านั้นได้ยินลูก พวกเขาจะคิดว่าลูกกำลังดูหมิ่นพวกเขา เหตุนี้เองลูกต้องเขียนสิ่งเหล่านี้อย่างมียุทธวิธีมากๆ ไม่มีใครนอกจากพ่อที่สามารถสอนราชาโยคะแก่ลูกได้ ลูกต้องพูดอ้อมๆ เพื่อไม่ให้พวกเขาขุ่นมัวไม่พอใจ ลูกต้องมีปฏิสัมพันธ์ด้วยทักษะทางการทูต เพื่อที่จะถูกฆ่าตายแต่ไม่ทำให้ไม้หัก มีความรักต่อครอบครัวของลูก แต่เชื่อมโยงโยคะของสติปัญญาของลูกกับพ่อผู้เดียว ลูกรู้ว่าเวลาลูกกำลังทำตามคำแนะนำและแนวทางของผู้เดียว คำแนะนำและแนวทางเหล่านี้เพื่อการกลายเป็นเทพ สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่เรียกว่าคำแนะนำและแนวทางที่ไม่มีการแบ่งแยก ลูกๆ ต้องกลายเป็นเทพ ลูกได้กลายเป็นสิ่งนี้กี่ครั้งแล้ว? นับครั้งไม่ถ้วน! เวลาลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน นี่คือการเกิดสุดท้ายของลูก เวลาลูกต้องกลับบ้าน เหตุใดลูกจึงหันกลับไปมอง? แม้ว่าลูกจะหันหลังกลับไป ลูกก็ต้องอยู่อย่างมั่นคงมาก อย่าได้ลี้ลมจุดหมายปลายทางของลูก! ลูกคือนักรบที่กล้าหาญผู้เอาชนะมாயา เวลาลูกเข้าใจว่าวงจรแห่งชัยชนะและความพ่ายแพ้ก็ยังหมุนต่อไป ความรู้ของบาบาที่แสนมหัศจรรย์! ลูกรู้ถึงสิ่งนี้มาก่อนหรือไม่? ลูกแต่ละคนต้องพิจารณาตนเองว่าเป็นจุด บทบาททั้งหมดถูกบันทึกอยู่ในจุดที่แสนเล็กเช่นนั้น และวงจรนี้ยังคงหมุนต่อไป เป็นสิ่งที่มหัศจรรย์มาก! ลูกเพียงแค่พูดว่ามันเป็นความมหัศจรรย์แล้วก็ทิ้งไว้อย่างนั้น อ้าวชะ...

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้หันกลับไปหรือมองไปข้างหลัง อย่าได้มาหยุดนิ่งไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม เฝ้าแต่มองดูพ่อผู้เดียวและทำให้สภาพของลูกมั่นคง

2. รักษาไว้ในสติปัญญาของลูกว่าเวลาลูกยืนอยู่บนฝั่ง ลูกต้องกลับบ้าน ดังนั้นจงหยุดความไม่ระมัดระวัง! ทำความเพียรพยายามที่แฝงตัวที่จะสร้างสภาพเช่นนั้น

พร: **พร:** ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงที่ทำงานของการเปลี่ยนแปลงโลกให้สำเร็จด้วยการทำงานรับใช้ด้วยความเร็วที่รวดเร็ว
ในการงานรับใช้ด้วยความเร็วที่รวดเร็ว ลูกต้องมีความสมดุลของทั้ง "รูป" และ "บาซัน" รวมกัน ด้วยรูปแบบของ "บาซัน" ลูกสามารถทำงานในการให้สาสน์แก่ดวงวิญญาณจำนวนมากภายในเวลาเดียวกัน ในทำนองเดียวกันกับ "รูป" นั่นคือด้วยพลังแห่งการระลึกถึงและพลังแห่งความคิดที่สูงส่ง ลูกต้องทำงานรับใช้ด้วยความเร็วที่รวดเร็ว สร้างสิ่งประดิษฐ์สำหรับสิ่งนี้ นอกจากนี้จงส่งเวทย์เมล็ดงาและเมล็ดข้าวบาร์เลย์ของชั้นสการ์เกาธรรมชาตีกาและกิจกรรมเก่า ๆ ด้วยความมุ่งมั่นและงานของการเปลี่ยนแปลงโลกจะสำเร็จเสร็จสิ้นและยกย่องก็จะสมบูรณ์

คติพจน์:   ด้วยความสมดุลของการเป็นนายและเด็กให้นำแผนของลูกไปใช้ในรูปแบบปฏิบัติ

*** โอม ชานติ ***